

—dove razpadajočega gradu so kmetje podrli in kamenje porabili pri zidanju nove naselbine Selca v dolini pod Kozjakom. Gradič Mala vas onkraj Selc pa je bolj majhna in skromna stavba iz novejše dobe,

kakor jo predočuje ta naša posredoba. Gradiču pripada veliko posrestvo, ki preživlja številno družino sedanjega lastnika; na levi strani vežnih vrat je vzdana kamenita plošča z napisom, ki prča, da je bil tu rojen škof Friderik Baraga, znameniti slovenski misijonar v Ameriki, in še več drugih znamenitosti dobiš v tem napol gosposkem in napol kmetiškem domu.

Bivanje na Selih je najprijetnejše in razgled po okolici je najkрасnejši spomladi ob koncu aprila in v začetku maja, ko cvete sadno drevju in v mladem bukovju zopet kuka kukavica, v vrhovju visokih dreves glasno žvižgata kos in dro-

zeg, a po grmovju gostole penice, taščica in drugi drobni pevci. Lepo in prijetno je tukaj tudi jeseni, ko začne zoreti sadje ter rumeneti in rdečiti se vrtno in gozdno drevje, da vsa pokrajina žari kakor začarana v najpestrejših živih barvah.

(Konec.)

Mlad bolnik v jeseni.

Sivo jesensko nebo
visi nad zemljó...
Velo je listje dreves,
smrti boji se, trepeče,
težko se trga od vej,
pada na tla...
Bolni mladenič, kaj tvoje srce zdaj občuti?
Kazalec ure življenja bliža se zadnji minuti...
Tihi koraki, svojcev prikrito ihtenje...
Kaj je življenje, mladenič, kje je zelenje,
ki ga v pomladi minuli pilo je tvoje oko?
Veter šumi in solzi se jesensko nebo...

Maksa Samsova.